

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111239712
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5111239712.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. K. XX/XX, D., štátna občianka SR, právne zastúpená JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou, advokátkou, so sídlom N. W. XXX/XX, D., proti odporcovi: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXD, D., štátny občan SR, o zaplatenie 4.979,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/133/2012-44 zo dňa 04.06.2013, takto

rozhodol:

Odvolanie odporcu **o d m i e t a** .

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 587,50 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku, **p o t v r d z u j e** .

Vo zvyšku **s a** rozsudku okresného súdu **n e d o t ý k a** .

Navrhovateľke a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.979,08 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % zo sumy 4.979,08 eur od 04.01.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 1 % zo sumy 4.979,08 eur od 03.02.2009 do zaplatenia a vo výške 9 % zo sumy 4.979,08 eur od 03.02.2009 do 03.01.2012 zamietol. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 587,50 eur (z toho sumu 173,30 eur titulom náhrady súdneho poplatku za podanie návrhu a sumu 414,20 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia) k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd mal z vykonaného dokazovania bezpochybne preukázané, že medzi Q. M. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom vznikol záväzkovo-právny vzťah založený zmluvou o pôžičke podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka, ktorú písomne uzavreli Q. M. a odporca dňa 13.12.2008. Na základe tejto zmluvy o pôžičke ako reálneho kontraktu, ktorý vznikol samotným odovzdaním peňažnej sumy odporcovi, Q. M. poskytol dňa 13.12.2008 odporcovi peňažnú sumu 150.000,- Sk, t. j. 4.979,09 eur.

V ďalšom bolo nepochybne preukázané, že navrhovateľ ako postupca nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej s Q. M. ako postupníkom dňa 25.11.2011 v súlade s ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka pohľadávku Q. M. vyplývajúcu z uzavretej zmluvy o pôžičke s odporcom v sume 4.979,08 eur aj s jej príslušenstvom (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t. j. aj s úrokmi z

omeškania). Postúpením tejto pohľadávky sa tak navrhovateľ stal novým veriteľom odporcu, z čoho vyplýva aj jeho aktívna vecná legitímácia v konaní. Odporca mal preukázané postúpenie pohľadávky predložením zmluvy o postúpení pohľadávky podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to dňa 12.04.2012, kedy prevzal kópiu tejto zmluvy spolu s platobným rozkazom.

Pokiaľ ide o splatnosť záväzku, vychádzal z toho, že k splatnosti záväzku odporcu došlo dňa 03.01.2012, t. j. 14 dní od doručenia výzvy právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 28.11.2011 odporcovi, k čomu došlo dňa 20.12.2011.

Pokiaľ tak odporca doposiaľ, čo nebolo medzi účastníkmi sporné, neuspokojil pohľadávku navrhovateľa, ktorá bola na navrhovateľa prevedená predmetným postúpením pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa Q. M., súd konštatuje, že záväzok odporcu v čase rozhodovania súdu vo veci trvá a zároveň aj došlo k jeho splatnosti dňa 03.01.2012, a preto súd návrhu v časti o zaplatenie sumy 4.979,08 eur ako dôvodnému vyhovel.

Keďže odporca svoj záväzok navrhovateľovi zaplatiť mu sumu 4.979,08 eur nesplnil včas, t. j. v lehote jeho splatnosti, dostal sa dňom nasledujúcim po lehote splatnosti, t. j. dňom 04.01.2012 do omeškania (§ 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Navrhovateľovi z tohto dôvodu vzniklo právo požadovať od odporcu úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dlžnej sumy vo výške ustanovenej v cit. ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., t. j. vo výške o osem percentuálnych bodov vyššej, ako bola výška základnej úrokovej sadzby ECB platná k prvému dňu omeškania odporcu s úhradou jeho peňažného záväzku navrhovateľovi. Súd má z úradnej činnosti (§ 121 O. s. p.) vedomosť, že základná úroková sadzba ECB bola ku dňu 04.01.2012 vo výške 1 %. Navrhovateľovi teda vzniklo právo požadovať od odporcu úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.979,08 eur od 04.01.2012 do zaplatenia. Súd tak navrhovateľovi priznal uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v tomto rozsahu, pričom návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo zvyšnej časti zamietol.

Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p., pričom navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške podľa pomeru jeho úspechu v konaní. Súd tak pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z toho, že ku dňu rozhodnutia súdu, t. j. ku dňu 04.06.2013 mal predmet konania hodnotu 7.137,14 eur [súčet žalovanej istiny 4.979,08 a sumy úrokov z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 4.979,08 eur od 03.02.2009 do 04.06.2013, t. j. sumy 2.158,06 eur (za obdobie 1582 dní omeškania, výpočet 1582 dní omeškania / 365 dní roka x 4.979,08 x 10 % = 2.158,06 eur); 4.979,08 eur + 2.158,06 eur = 7.137,14 eur]. Pokiaľ sa týka úspechu navrhovateľa ohľadom takto vymedzenej hodnoty, navrhovateľ mal úspech celkovo v sume 5.613,81 eur [súčet žalovanej istiny 4.979,08 a sumy úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.979,08 eur od 04.01.2012 do 04.06.2013, t. j. sumy 634,73 eur (za obdobie 517 dní omeškania, výpočet 517 dní omeškania / 365 dní roka x 4.979,08 x 9 % = 634,73 eur); 4.979,08 eur + 634,73 eur = 5.613,81 eur]. Čistý úspech navrhovateľa v konaní bol tak v rozsahu 58 % [úspech navrhovateľa 79 % (5.613,81 eur / 7.137,14 eur = 0,79) : úspech odporcu 74 % (1.523,33 eur / 7.137,14 eur = 0,21)]; teda čistý úspech odporcu = 79 % - 21 %]. Súd tak priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v pomernej výške 58 % z celkovo dôvodne a včas navrhovateľom uplatnených trov. Súd preskúmal odporcom uplatnený nárok na náhradu trov konania a priznal mu celkom právo na náhradu trov konania v sume 587,50 eur, a to titulom náhrady súdneho poplatku za podanie návrhu sumu 173,30 eur (58 % zo sumy 298,50 eur) a titulom náhrady trov právneho zastúpenia sumu 414,20 eur, t. j. 58 % z celkových trov právneho zastúpenia vo výške 714,14 eur za úkony právnej služby: prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie vo veci samej - návrh zo dňa 06.12.2011, vyjadrenie k odporu zo dňa 08.08.2012 a účasť na pojednávaní dňa 04.06.2013. Pokiaľ sa týka uplatnenej náhrady trov konania titulom náhrady trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby písomné podanie zo dňa 28.11.2011 - oznámenie o postúpení pohľadávky a výzva na zaplatenie, súd navrhovateľovi náhradu trov konania v tejto časti nepriznal. Tieto náklady navrhovateľa súd nepovažoval za trov konania.

Voči citovanému rozsudku, a to voči výroku o náhrade trov konania podala odvolanie navrhovateľka. Rozhodnutie okresného súdu považuje za nesprávne. Okresný súd vypočítal pomer úspechu žalobkyne v spore nie podľa istiny, ale podľa príslušenstva k istine. Okresný súd ignoroval skutočnosť, že súdny

poplatok bol zaplatený na výzvu súdu zo žalovanej istiny a nie z príslušenstva a rovnako trovy právnych služieb boli vypočítané z istiny a nie z jej príslušenstva. Žalovanú istinu okresný súd priznal žalobkyni v plnom rozsahu, a to znamená, že žalobkyňa mala v konaní plný úspech. Okresný súd vôbec nebral do úvahy, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť okrem istiny aj úroky z omeškania do dňa zaplataenia. Už v čase podania odvolania pri aplikácii postupu okresného súdu je pomer úspechu žalobkyne iný, ako pri výpočte okresného súdu a rovnako bude iný v čase rozhodovania o odvolaní. Žalovaný totiž k dnešnému dňu svoju povinnosť uloženú súdom nesplnil. Aj tieto skutočnosti potvrdzujú nezákonnosť napadnutého výroku rozsudku a nesprávnosť postupu okresného súdu pri rozhodovaní o trovách konania. Navrhovateľka žiada, aby jej odvolací súd priznal ďalšie trovy prvostupňového konania vo výške 125,50 eur z titulu súdneho poplatku, vo výške 299,94 eur z titulu trov právneho zastúpenia a trovy odvolacieho konania.

Voči rozsudku podal odvolanie aj odporca, a to proti výroku, ktorým ho súd zaviazal zaplatiť sumu 4.979,08 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % od 04.01.2012 do zaplataenia a proti výroku o trovách konania. Okresný súd podľa neho nevykonol dostatočné dokazovanie, nebol vykonaný výsluch pána M. na preukázanie tvrdenia, že s ním nikdy nedohodol lehotu splatnosti 14 dní. Nepopiera fakt, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená, avšak bez lehoty splatnosti. Prvostupňový súd rozhodol bez toho, aby bol vypočítaný. Z dôvodu odcestovania a pracovnej zaneprázdnenosti sa nemohol zúčastniť pojednávania a vypovedať na súde. Namieta tiež fakt, že by mu bol pán M. oznámil postúpenie pohľadávky. Táto bola postúpená bez jeho vedomia a súhlasu. Do zmluvy bola dopísaná lehota splatnosti 14 dní. Pôžička bola na dobu neurčitú. Nikdy si nedohodol splatnosť. V prípade, že by mal k dispozícii originál zmluvy, zabezpečil by si na vlastné náklady písomznamecké dokazovanie znalcom, ktoré by preukázalo, že zmluva v časti doby splatnosti bola sfalšovaná, nebola overená notárom. Navrhuje preto krajskému súdu, aby zväžil vykonanie tohto dôkazu. Pokiaľ by pán M. neoznámil postúpenie pohľadávky, nie je navrhovateľka aktívne legitimovaná na podanie žalobného návrhu, čo takisto okresný súd nebral do úvahy. Ako súd uvádza, medzi účastníkmi bolo nesporné požičanie peňažnej sumy 150.000,- Sk, ale súd nevykonol dokazovanie v rozpore o sfalšovaní údajov v časti doby splatnosti. Žiada, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové dokazovanie a rozhodnutie.

K odvolaniu navrhovateľky odporca udáva, že s jej odvolaním nesúhlasí.

V zmysle ust. § 204 ods. 1 O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

V zmysle ust. § 47 ods. 2 O. s. p., ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Lehota na podanie odvolania je lehotou zákonnou a nie je možné ju predĺžiť ani skrátiť. Pre splnenie podmienky včasnosti podania odvolania je potrebné, aby odvolanie bolo podané v lehote stanovenej zákonom. Iba včas podané odvolanie vyvoláva možnosť meritórneho preskúmania napadnutého rozhodnutia. Oneskorené podanie odvolania, hoc aj oprávneným účastníkom má za následok jeho odmietnutie bez toho, aby odvolací súd mohol meritórne preskúmať správnosť napadnutého rozhodnutia.

V danom prípade odvolací súd došiel k záveru, že odporca nepodal odvolanie včas, t. j. v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote a z uvedených dôvodov v zmysle vyššie citovaného ustanovenia jeho odvolanie ako oneskorené odmietol.

Rozsudok musí byť účastníkovi doručený do vlastných rúk. Za takéto doručenie sa považuje aj tzv. náhradné doručenie upravené v ust. § 47 ods. 2 O. s. p., ak sú splnené zákonné podmienky pre takéto doručenie. V takomto prípade zákon obsahuje fikciu, podľa ktorej sa za splnenia zákonom stanovených podmienok považuje písomnosť za doručeníú, hoci adresát zásielku ani nemusel fakticky prevziať. Ak doručovateľ adresáta zásielky nezastihne, zanechá mu na odovzdamom mieste tlačivo pošty s upozornením, že mu príde doručiť písomnosť znovu v deň a hodinu uvedenú na tomto tlačive. Ak adresát má domovú schránku, postačí zanechanie takéhoto oznámenia v schránke. Ak adresát nie je zastihnutý ani pri opätovnom doručení zásielky, poštový doručovateľ mu zanechá odkaz, že poštová zásielka je uložená na pošte do konca odbernej doby. Ani uplynutie odbernej lehoty však nemá účinky doručenia zásielky. Účinky doručenia nastávajú až v deň, keď bola zásielka vrátená súdu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel (§ 47 ods. 3 O. s. p.).

Z doručky, ktorá je verejnou listinou a ktorá sa nachádza na č. I. 54 spisu, vyplýva, že takýto postup dodržaný bol. Neúspešný pokus o doručenie odporcovi uskutočnila Pošta Žilina dňa 10.07.2013, kedy bola odporcovi zanechaná výzva o opakované doručenie. Opakované doručenie sa uskutočnilo 11.07.2013 s negatívnym výsledkom. Zásielka bola uložená dňa 11.07.2013. Odporca si zásielku v úložnej dobe neprevzal a zásielka bola 31.07.2013 vrátená Okresnému súdu Žilina. Týmto dňom 31.07.2013 nastali účinky doručenia.

Podmienkou, aby nastala fikcia doručenia, je skutočnosť, že adresát nebol zastihnutý na adrese doručenia, hoci sa na tejto adrese v dobe doručenia zdržiava.

Odporcovi bol rozsudok doručovaný na adresu W. XX/D, D., ktorú adresu sám odporca označuje vo svojich viacerých podaniach ako adresu trvalého pobytu. Z vyhlásenia odporcu, ktoré sa nachádza na č. I. 76 spisu, vyplýva, že v dňoch 10.07.2013 až 13.07.2013, teda v dňoch, keď bol vykonaný prvý pokus o doručenie (10.07.2013), ako aj druhý pokus o doručenie a uloženie zásielky (11.07.2013), sa zdržiaval na adrese trvalého pobytu, ale chodieval domov až vo večerných hodinách, po 19-tej hodine.

Z uvedeného možno vyvodit' naplnenie fikcie doručenia, keď boli splnené všetky zákonom stanovené predpoklady náhradného doručenia, vrátane zdržiavania sa odporcu v mieste, na ktoré mu bola zásielka doručovaná. V rozpore so zákonnými podmienkami nie je, že odporca chodieval domov až vo večerných hodinách. Aj napriek tomu získal možnosť oboznámiť sa s výzvou o opakované doručenie zásielky a s oznámením o uložení zásielky, čo mu umožňovalo urobiť potrebné opatrenia, aby si v úložnej lehote zásielku vyzdvihol.

Účinky doručenia odporcovi nastali 31.07.2013, kedy bola súdu vrátená nedoručená písomnosť. Nasledujúcim dňom, dňa 01.08.2013 začala odporcovi plynúť lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula dňom 15.08.2013 a tento deň bol posledným dňom na podanie odvolania.

Odporca podal odvolanie na Okresný súd v Žiline osobne dňa 11.11.2013, t. j. po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, preto odvolací súd musel jeho odvolanie ako oneskorene podané odmietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe včas podaného odvolania navrhovateľkou v napadnutom rozsahu v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. (z uvedeného dôvodu sa rozhodnutie odvolacieho súdu nedotýka výrokov, odvolaním navrhovateľky nenapadnutých, ktorým okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.979,08 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % zo sumy 4.979,08 eur od 04.01.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a výroku, ktorým návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 1 % zo sumy 4.979,08 eur od 03.02.2009 do zaplatenia a vo výške 9 % zo sumy 4.979,08 eur od

03.02.2009 do 03.01.2012 zamietol) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Okresný súd rozhodol o trovách konania navrhovateľky vecne správne, pričom jeho rozhodnutie je súladné so zákonom, ako aj konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR.

Krajský súd sa stotožňuje v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p. s rozsiahlym odôvodnením okresného súdu, v časti týkajúcej sa trov konania navrhovateľky a v podrobnostiach na toto odôvodnenie poukazuje bez toho, aby bolo žiaduce opakovať vecne správne závery okresného súdu.

K odvolacím námietkam navrhovateľky udáva:

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa uplatňuje zásada zodpovednosti za výsledok vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 až 3 O. s. p. Ďalšou všeobecne platnou zásadou je, že účastník konania má právo iba na náhradu tých trov konania, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Zásada zodpovednosti za výsledok znamená, že účastník konania má právo na náhradu trov konania v pomere zodpovedajúcom jeho úspechu v konaní. Úspech v konaní závisí od výsledku súdneho sporu. Procesný úspech v plnom rozsahu na strane navrhovateľa (§ 142 ods. 1 O. s. p.) znamená stav, pri ktorom súd v plnom rozsahu vyhovie jeho návrhu vo veci samej a vydá rozsudok v súlade s navrhovaným petítom. V prípade čiastočného úspechu v konaní (§ 142 ods. 2 O. s. p.) účastníci konania majú právo na pomernú náhradu trov konania v závislosti od pomeru úspechu. Pokiaľ je predmetom konania peňažné plnenie, určenie miery úspechu jednotlivých účastníkov v konaní súd ustáli matematickým vyjadrením úspechu a neúspechu. Iba výnimočne môže súd priznať plnú náhradu trov konania v prípade, ak mal účastník konania vo veci len čiastočný neúspech (§ 142 ods. 3 O. s. p.), avšak rozdielnosť úspechu (neúspechu) je podstatná, čo zákon vyjadruje pojmom „nepatrný“, resp. ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu (o ktorú možnosť v danom prípade nejde). Aby súd mohol dôjsť k záveru, že účastník bol neúspešný len v pomerne nepatrnej časti, rozhodujúce bude porovnanie výšky pomeru úspechu a neúspechu. V takomto prípade však musí ísť o neúspech minimálny, zanedbateľný.

Pre vyhodnotenie miery úspechu a neúspechu účastníka na strane navrhovateľa je rozhodujúce to, čo sám navrhovateľ učinil predmetom konania vo veci samej. Posudzovanie miery úspechu a neúspechu zahŕňa nielen istinu, ale aj príslušenstvo pohľadávky, ktoré v niektorých prípadoch, a to aj v súdnej veci nie je zanedbateľné a v niektorých prípadoch môže prevýšiť aj uplatnenú pohľadávku. Takýto záver je konformný aj s judikatúrou Najvyššieho súdu SR (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1M Cdo 1/2004).

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 O. s. p., ako aj konštantnou judikatúrou okresný súd správne vyčíslil mieru úspechu a neúspechu navrhovateľky, zohľadniac istinu a príslušenstvo uplatnenej žalobou, a to ku dňu vyhlásenia rozsudku, ktorý stav je pre súd záväzný (§ 154 ods. 1 O. s. p.).

Zamietnuté príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, ktoré v danom prípade nie je nepatrné, predstavuje neúspech navrhovateľky v konaní. Navrhovateľke preto nemožno priznať plnú náhradu trov konania. Okresný súd správne vyčíslil pomerný pomer úspechu a neúspechu navrhovateľky a priznal jej 58 % účelne vynaložených trov konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie o trovách konania potvrdil ako vecne správne.

V zmysle ust. § 224 ods. 1 O. s. p. s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O. s. p. odvolací súd nepriznal navrhovateľke a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania, vychádzajúc zo záveru, že pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľky, navrhovateľka bola neúspešnou účastníčkou a odporcovi by vznikol nárok na náhradu konania. V súvislosti s odmietnutím odvolania odporcu by však odporcovi na základe princípu

procesného zavinenia vznikla povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľke. Z uvedených dôvodov nie sú podmienky pre priznanie trov odvolacieho konania ani jednému z účastníkov.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok prípustný nie je.